

El caos climàtic

Amb l'alimentació podem començar a canviar el sistema: prou de mangos que no tenen gust de res

Foto: CCCB

Si hi ha algun llibre que m'ha desterrat vells paradigmes i me n'ha instal·lat de nous és *Ecofeminismo* de Maria Mies i Vandana Shiva. Fila que filaràs, Mies i Shiva teixeixen tot d'esdeveniments per acabar demostrant que ens hem de carregar el sistema o se'ns carregarà ell a nosaltres.

I és que els grans discursos estan molt bé, però allò que se'ns escola i campa dins el cervell fins que li fas cas són les dades, les morts, les catàstrofes. Ja ho veus, som així. Vandana Shiva, al CCCB, presentant el seu nou llibre *¿Quién alimenta realmente el mundo?* (<http://capitanswing.com/libros/quien-alimenta-realmente-al-mundo/>), publicat per Capitán Swing, parla d'inundacions, de sequeres, de la pèrdua de biodiversitat, de refugiats climàtics. De les grans multinacionals, de Monsanto, d'aquesta nova malaltia anomenada consumisme, dels monocultius, de tecnologia. I també parla de llavors, aigua i dones.

"El canvi climàtic no és només l'augment de temperatura. Potser hauríem d'estar parlant de caos climàtic", diu Vandana Shiva. És el trencament de l'organització sistèmica que ens ha permès viure-hi deu mil anys, que ens ha alimentat deu mil anys. "Potser l'objectiu d'enterrar els combustibles fòssils era, precisament, aquest: mantenir-los enterrats". Estem cremant més del que la Terra és capaç d'absorbir, la Terra està malalta. I la solució és ecològica, no militar: prou de barallar-nos pel petroli.

La revolució verda -que no va ser verda ni una revolució, puntualitza- tenia com a objectiu augmentar la productivitat del sòl, però de retruc estem destruint la biodiversitat i la diferència, ja que la uniformitat la percebem com a seguretat. Els pesticides, els organismes modificats

genèticament i les externalitats que no tenim en compte estan malmetent la salut de la Terra i la nostra pròpia. Com més s'utilitzen els fertilitzants químics, menys comestibles són els aliments. Hem canviat la religió per la tecnologia.

Stephen Hawking va dir que a la Terra només ens queda un segle, que hauríem de començar a mirar-nos això d'anar a altres planetes, explica l'activista. "Però quina perspectiva tan patriarcal: ja el netejarà algú altre, aquest. Us heu adonat que tots els monsons tenen noms de dones? Potser els hauríem de començar a anomenar amb noms com Exxon o de combustibles fòssils". L'explotació de la natura i de les dones són germanes.

Hi ha mil i una opcions, al món. I cada dia fem les nostres tries. Decidir si volem empoderar les persones del nostre voltant o continuar empobrint les de més enllà i externalitzar la contaminació, pobresa i destrucció és una de les moltes preguntes que ens hauríem d'estar fent. I amb l'alimentació podem començar a canviar el sistema: prou de mangos que no tenen gust de res. El sistema que ha creat el canvi climàtic també destrueix les nostres llibertats.

Si alguna cosa n'hem tret d'aquesta conferència és que, tot i estar fotuts -perquè el medi ambient és l'última de totes les lluites-, hi ha encara certa esperança. I que la llavor de la llibertat s'ha de sembrar, no comprar.

V?deo: 252370908